

תאריך הגשה: 24/5/26

ת.א. 51181-07-25

בבית משפט השלום
בראשון לציוןהתובע:

מסרי אלקרנאווי, ת.ז. 326096526

מרח' אלנג'אח 163, רהט
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג, מ.ר. 62254
ו/או יגאל רסקין
מרח' אבא הלל 7, רמת גן
טל': 358 7411358
דוא"ל: 077-3100093

החלטה

ט"ז סיוון תשפ"ו 01/06/2026

תיק 51181-07-25

שופט, סגן הנשיא דב גוטליב

הנתבעת:

ש.שלמה
טלפון: 03-607-0555
רח' היצירה 22, קריית ארבע, תל אביב
ע"י ב"כ עוה"ד אורה הולט מ.ר. 40372 ו/או
עו"ד אפי סהר וציון צוקרמן
מרחוב בן ציון 33 הרצליה 4678540
טל: 7307 09-9507
דוא"ל: 09-9581687 פקס: 09-9581687

לאחר שעיינתי בתחשיב הנזק ובנתוני התיק, לצורכי פשרה ומבלי לקבוע מסמרות ביחס לתוצאה הסופית, הערכת הנזק של התובע היא סך של 127,200 ש"ח, בצירוף שכ"ט ע"ד והחזר אגרה.

עמדת התובע תוגש תוך 10 ימים. עמדת הנתבעת תוגש תוך 30 ימים לאחר מכן.

בהיעדר הסכמות ייש להגיש ראיות (תצהירים ותיק מוצגים ממוספר) כדלקמן: התובע עד ליום 15/09/26. תז"פ בהתאם. הנתבעת עד ליום 15/10/26.

הדיון הקבוע ליום 15/7/26 נדחה ליום 10/3/27 בשעה 15:00. הדיון יתקיים בהיוועדות חזותית. תחשיב נזק

טענות מקדמיות

- לשם הזהירות בלבד תטען הנתבעת כי מוכחש האירוע ונסיבותיו עד לסיום בדיקות נסיבות האירוע, רישיון הרכב ורישיון הנהיגה, תעודת ביטוח ותקפותה וכל תנאי אחר.
- הנתבעת תטען כי מדובר בתאונת עבודה, על התורע להצהיר האם הוגשה תביעה במל"ל והאם נקבעה לו נזק על פי דין.
- יחד עם זאת הנתבעת מבקשת להשלים את איסוף התיעוד הרפואי והתיעוד במל"ל.
- הנתבעת תטען כי התובע מגזים ומפריז בתיאור פציעותיו.
- לא צורפו כל מסמכים ו/או קבלות ו/או תלושי שכר ו/או דוחות מס הכנסה ומע"מ על מנת להוכיח את שיעור הנזק.
- עוד תטען הנתבעת כי היא מתנגדת להגשת מסמכים שלא על ידי עורכם, כפי שניתן לראות מדובר בחזרה על הכתוב בכל המסמכים, סוג של "העתק הדבק".

7. תאריך לידה: יליד 28/8/20048. תאריך אירוע: 3/9/20249. גיל התובע במועד האירוע: בן 20 כיום: בן 2210. מקצוע: עובד אחזקה באינטל

11. שכר עובר לאירוע: בהתאם לתלושי השכר שהועברו ובהתאם לשכר הרבע שנתי במל"ל עמד שכרו ברוטו של התובע על סך 4,499 ש"ח ברוטו.

12. שכר לאחר האירוע: לא הוצגו תלושי שכר13. נכויות זמניות: בשיעור 100% למשך 4 שבועות, ולאחר מכן 30% למשך 4 שבועות נוספים.14. נכות צמיתה: שתי נכויות צמיתות בשיעור 3.5% כל אחת: אחת לעמוד השדרה הצווארי ואחת לעמוד השדרה המותני.

*** נחתם דיגיטלית ***

15. מל"ל: מדובר בתאונת עבודה.
16. הנתבעת תטען כי על התובע למצות את ההליכים במל"ל.
17. נכות תפקודית: לא נותרה נכות רפואית ו/או תפקודית. עם כל הכבוד מדובר בנכויות מינוריות, בשברי נכויות אשר כל אחת מהן אין בה כדי להשפיע על תפקוד התובע ובוודאי אין בה כדי לגרום לתובע לא לעבוד כלל.
18. לא הובאה כל ראיה כי לתובע מגבלות כלשהן.
19. לא צורף אישור מעביד כי בעקבות הנכות התובע אינו יכול לבצע את עבודתו או כל עבודה אחרת, לא הובאה כל חוות דעת ללמד על מגבלותיו של התובע.
20. אין כל המשך טיפול.
21. ימי אשפוז: אין.
22. ריכוז ראשי הנזק:
- א. הפסד כושר השתכרות –

- עם כל הכבוד לתובע לא נותרה כל נכות, רפואית ו/או תפקודית, כתוצאה מאירוע התאונה, אשר יש בה כדי להשפיע על כושר ההשתכרות ובוודאי כאשר מדובר בשברי נכויות, אשר אינם מגיעים לנכות בשיעור 10% אשר לגביה נקבע כי אין בה כדי להשפיע על יכולתו של התובע להשתכר.
- הנתבעת תטען כי לא צורפה כל חוות דעת לעניין אי הכושר ו/או אי יכולתו של התובע לתפקד ו/או לעבוד בעבודות בכלל ו/או עבודות מסוימות בפרט.
- עוד הנתבעת תטען כי התובע לא טרח לפנות לשיקום במל"ל, ולא מילא חובתו להקטנת הנזק "במסגרת חובתו של ניזוק כאמור עליו לעשות באופן סביר גם כדי למנוע נזק של הפסד כושר ההשתכרות, אם את כולו ואם את חלקו. אם מסוגל הוא לחזור לעבודה או להמשיך בעבודה בה מוצא הוא את פרנסתו, אך מטעמים שאינם סבירים אינו עושה כן - אין המזיק חייב לפצותו בגין הפסד ההשתכרות שנגרם בעקבות התנהגות בלתי סבירה כזו... ניזוק אשר מסוגל לחזור לעבודה קודמת בה עבד, ומקום העבודה שמור לו, או ניזוק אשר יכול למצוא עבודה אחרת בה יעשה לפרנסתו אך 'מחליט' שלא לעשות כן, ללא כל סיבה סבירה, אין לומר, שאותו נזק שנגרם לו בשל הימנעותו לעבוד לפרנסתו כאמור הינו נזק הנובע מהתאונה. לא די שניזוק יוכיח שלא חזר לעבודה או לא התמיד בעבודתו לאחר התאונה, כדי שיפוצה בגין נזק ממון שנגרם לו עקב כך. עליו גם להוכיח שלא חזר לעבודה או לא התמיד בה מנימוקים שהתאונה גרמה להם" (ע"א 320/87 גנדן נ' אריה חברה לביטוח בע"מ ואח' פ"ד מ"ה (1) 743 746).

אשר על כן אין לרשום פיצוי כלשהו בגין ראש נזק זה

- ב. הפסד שכר לעבר –
- הנתבעת תטען כי הפסד השתכרות שנגרם למי שנפגע בתאונה, "הנו אותו הפסד הכנסה שנגרם לו עקב ההפחתה בשכר". בענייננו אין גריעה בשכר.
 - התובע לא מצרף אישור על היעדרות או על גריעה בשכר.
 - הנתבעת תטען כי מדובר בנזק מיוחד, נזק בעין, אשר משמעותו כי הנזק הזה נגרם בפועל ולכן יש להוכיח אותו. עוד הנתבעים יטענו כי ההלכה היא כי: "התובעת יוכיח את נזקו ואת הפיצוי המגיע לו במידת ודאות סבירה... כלומר, באותה מידת ודאות המתבקשת מנסיבות העניין... על כן, באותם מקרים בהם - לאור טבעו ואופיו של הנזק - ניתן להביא נתונים מדויקים, על הנפגע התובעת לעשות כן, ומשנכשל בנטל זה, לא ייפסק לו פיצוי..." (ע"א 355/80 אניסמוב בע"מ נ' מלון טירת בת שבע בע"מ פ"ד לה (2) 809, 809).

4. חובת הקטנת הנזק

"חזרה לעבודה אחרי החלמה, אף היא בגדר חובה המוטלת על הנפגע, במובן שאי קיומה יגרור שלילת הפיצויים בשל הפסד השתכרות" בספרו של ד' קציר, פיצויים בשל נזקי גוף (מהדורה רביעית 1997) עמ' 1213.

שיקול זה מצא ביטוי בהלכה שנפסקה, שלפיה רשאי בית המשפט להתחשב, לצורך קביעת גובה הפיצוי, בעובדה, שהנפגע לא הקטין את נזקו עקב אי-חזרתו לעבודה, בלי שהיה הכרח רפואי לכך".

הנתבעת טוענת כי אין הפסד שכר, לא הובאה כל ראיה לגריעה בשכר.

ג. פנסיה: אין הפסד שכר ו/או הפסד כושר ההשתכרות

ד. הוצאות רפואיות ונסיעות לעבר ולעתיד –

1. נזק בעין, יש להוכיח באמצעות קבלות ומסמכים. לא ברור לאלו טיפולים רפואיים נזק התובע אשר אינם מצויים בסל הבריאות או שהתובע אינו זכאי לקבל החזר עבורם. יחד עם זאת גם בעיון בתיעוד הרפואי שעמד בפני המומחים, עולה כי כל התיעוד מתייחס למועדים סמוכים לאירוע ואין כל תיעוד עדכני.
2. אין כל המשך טיפול ולא צורפו קבלות על הוצאות כלשהן עבור טיפולים שאינם במסגרת סל הבריאות. לא ברור לאיזה טיפולים נסע התובע או יצטרך בעתיד.
3. כל טיפול שניתן לתובעת ניתן במסגרת חברותה בקופת חולים ובמסגרת סל הבריאות. אין כל המשך טיפול. אם יידרש טיפול רפואי הוא מצוי במסגרת סל הבריאות.
4. לא צורף כל מסמך רפואי המעיד על רצף טיפולי כלשהו.
5. התובע מקבל וקיבל טיפוליו הרפואיים במסגרת חוק הבריאות ולכן זכאי להחזר הוצאותיו הרפואיות מתוקף היותו חבר קופ"ח.
6. התובע זכאי לקבל את הטיפול הרפואי הדרוש לו, במסגרת קופת החולים בה הוא חבר ומכוח הוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד - 1994. אין לתובע עילה לתבוע בגין טיפול רפואי אותו יקבל מהקופה חיס, עפ"י חוק בריאות ממלכתי. כאמור בע"א 2675/92, 2596 הסנה חברה ישראלית לביטוח בע"מ נ' כהן ואח' (טרם מורסם, תקדין עליון כרך 95 (1) תשנ"ה/תשנ"ו - 1995 עמ' 576, 581):
7. "אם יכול התובע לקבל טיפול רפואי ללא תמורה, עליו לקבלו ולא לגולל על המזיק הוצאות שאינן נחוצות" (ע"א 30/89 שבו ואח' נ' אילוז פ"ד מ"ו (2) 456, 462).
8. הנתבעת תטען כי מדובר בתאונת עבודה וכי על התובע למצות את זכויותיו במל"ל לרבות תביעה להחזר הוצאות.

אשר על כן אין לרשום פיצוי כלשהו בגין ראש נזק זה.

עזרת צד ג' לעבר ולעתיד:

1. התובע לא צרף כל מסמך, קבלות ו/או חשבוניות על הוצאות אלה אשר יש בהם כדי לתמוך בטענותיו בעניין זה. לא צורף כל תצהיר של קרוב משפחה שסייע בידיו.
 2. כך או כך תטען הנתבעת כי העזרה אשר לה טוען התובע והמוכחשת מעיקרה, הינה עזרה אשר אינה חורגת מן המקובל בין בני משפחה. דוד קציר אומר בספרו "פיצויים בשל נזק גוף", מהדורה חמישית, עמ' 850: "עצם הפגיעה ותוצאותיה אין בהן כדי לזכות את הנפגע בפיצוי בגין עזרה במשק הבית, ועליו להוכיח שהנכות שבה לקה גרמה לו ועתידה לגרום לו בעתיד הוצאות בשל צורך זה". הנתבעת תטען כי התובע לא צרף כל מסמך, קבלות ו/או חשבוניות המעידים כי היה צורך לעזרת צד ג', בעקבות התאונה. התובע לא נזקק לעזרת צד ג', ואף לא קיבל כזו.
 3. הנתבעת תטען כי מדובר בתאונת עבודה וכי על התובע למצות את זכויותיו במל"ל לרבות שירותים מיוחדים וסיעוד, משכך יש לבצע ניכוי רעיוני.
- אשר על כן אין לרשום פיצוי כלשהו בגין ראש נזק זה.

הוצאות ניידות:

1. מדובר בהוצאות בעין, נזקים שבעבר, אשר יש להוכיח בראיות, "הלכה היא, כי כאשר מדובר בפיצוי בעבור הוצאות נסיעה בעבר מוטלת חובת ההוכחה על התובע. על התובע להגיש ראיות ממשיות (כגון: קבלות, מסמכים אחרים או עדות ישירה בנושא) לקיום נזק זה. בהיעדרן של ראיות, כבמקרה דנן, אין כל מקום לפסוק פיצוי בפריט זה." עא 97 / 3769 שמעון דהן נ' אביבה דני נג (5) 581, עמוד 593.
2. אשר על כן אין לרשום פיצוי כלשהו בגין ראש נזק זה.

ז. כאב וסבל – לצורכי פשרה בלבד 15,000 ₪.

ח. ניכוי מל"ל: התובע לא מיצה הליכים במל"ל, התובע קיבל דמי פגיעה בסך 9,560 ₪.

ט. הנתבעת תטען כי לאור האמור "התביעה נבלעת" ודין התביעה להידחות.

29/10

אורה הולט, עו"ד
ב"כ הנתבעת